

ประดู่ป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pterocarpus macrocarpus* Kurz

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – PAPILIONOIDEAE

ชื่อพื้นเมือง จิต้อก ตู่ ประดู่เสน

ลักษณะ เป็นไม้ต้น ผลัดใบ สูง 15–30 ม. เปลือกต้นสีน้ำตาลดำ แตกสะเก็ด เปลือกในมีน้ำเลี้ยงสีแดง เรือนยอดเป็นพุ่มกลมทึบ

ใบ ใบประกอบแบบขนนกปลายคี่ เรียงสลับ ใบย่อยเรียงสลับแบบแกน 4–10 ใบ แผ่นใบย่อยรูปไข่ถึงรูปขอบขนาน กว้าง 2.5–5 ซม. ยาว 5–15 ซม. ปลายเป็นติ่ง โคนมน

ดอก สีเหลือง กลิ่นหอม ยาว 10–20 ซม. ออกเป็นช่อตามง่ามใบ ดอกรูปคล้ายดอกถั่ว กลีบเลี้ยงสีเขียว มี 5 กลีบ เชื่อมกัน กลีบดอกสีเหลือง เกสรเพศผู้มี 10 อัน

ผล รูปโล่ แผ่เป็นปีกแบนๆ มีขนาดใหญ่กว่าประดู่บ้าน ตรงกลางนูน เส้นผ่าศูนย์กลาง 5–7 ซม. และมีขนปกคลุมทั่วไป

ประโยชน์ เนื้อไม้สีแดงอมเหลือง เสี้ยนสนเป็นริ้ว เนื้อละเอียดปานกลาง มีลวดลายสวยงาม ใช้ทำเสา พื้นต่อเรือ เครื่องเรือน เครื่องดนตรี แก่นสีแดงคล้ำใช้ย้อมผ้า และเปลือกให้น้ำฝาดใช้พอกหนัง